

איש החסד

תשורה משמחת הנישואין של
הרה"ת פינחס שלמה הלוי ושרה חנה שיחי' סגל
ל"ג בעומר ה'תשע"ט, פאולו ברזיל

איש החסד

סיפורים מחייו של הרה"ח
ר' שמואל חיים קובלקין

פתח דבר

אנו מודים לה' על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו, החתן התמים מ' פינחס שלמה הלוי שיחי' עם ב"ג הכלה המהוללה מ' שרה חנה תחי', למזל טוב.

התודה והברכה מובעת בזה לכל קרובינו וידידינו, אשר הואילו לשמוח אתנו יחדיו, ביום שמחת לבבנו, ולברך את הזוג בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות גם יחד.

לזכרון טוב מיום כלולות צאצאינו - ועל יסוד הנהגת כ"ק אדמו"ר מהורי"צ נ"ע, בעת חתונת הרבי והרבנית הצדקנית - הננו בזה להגיש בפניכם תשורה זו.

התשורה שלפנינו כוללת:

א. סקירה מחיי אבי זקנתו של החתן הרה"ח ר' שמואל חיים קובלקין ז"ל.

ב. מכתבי כ"ק אדמו"ר הרי"צ אליו.

תודתנו נתונה לכל אלו שסייעו ונטלו חלק בהכנת תשורה זו, ובמיוחד לת' משה קלמן הכהן שיחי' רייכמן על הסיוע הרב בעריכת והכנת החומר לדפוס.

ויהי רצון אשר משמחת נישואין זו נזכה תיכף ומיד ממש לשמחת הגאולה, ולשלימות הנישואין דישראל והקב"ה, ויתקיים היעוד "מהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים... קול חתן וקול כלה גו", בהתגלות מלכנו משיחנו בגאולה האמיתית והשלמה, תיכף ומיד ממש.

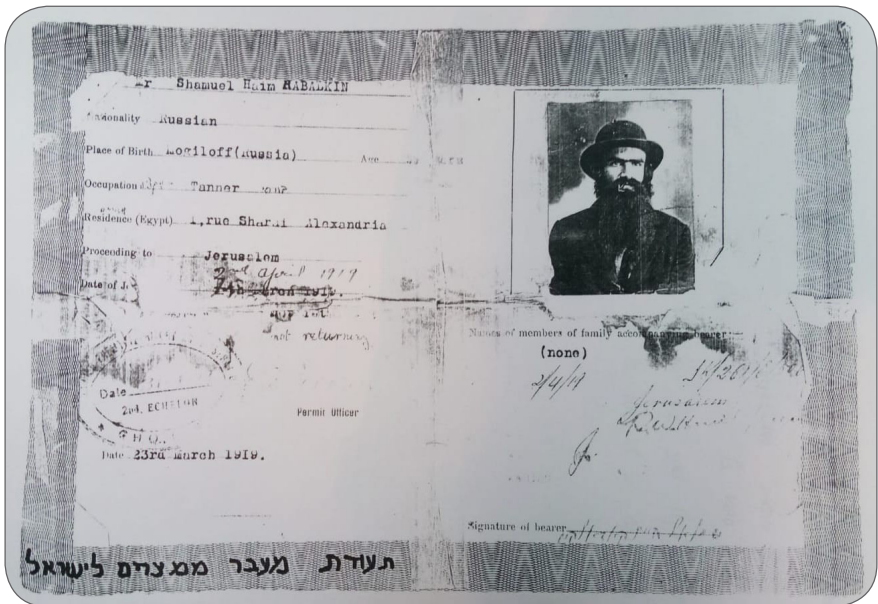
יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקיריהם ומכבדיהם

משפחת קריספין
פאולו, ברזיל

משפחת סגל
ברוקלין, נ.י.

יום הבהיר ל"ג בעומר - ח"י אייר ה'תשע"ט.
תשעים שנה לנישואי כ"ק אד"ש עם הרבנית הצדקנית נ"ע.
פאולו, ברזיל.

• תעודת המעבר ממצרים לארץ ישראל •

ראשית חייו

גם במעלליו יתנכר נער אם זך ואם ישר פעלו" (משלי, כ' י"א)

אבי זקנתו של החתן הרה"ח ר' שמואל חיים קובלקין נולד בשנת ה'תר"ן לאביו ר' אברהם ואמו מרת באשע בעיר מוגילוב אשר ברוסיה הלבנה.

כבר בתור עלם צעיר ורך בשנים התקשר בכל ליבו ונפשו לאדמו"רי חב"ד, בתחילה לכ"ק אדמו"ר מוהרש"ב ולאחר הסתלקותו לכ"ק אדמו"ר מוהריי"צ.

בהיותו בחור גוייס לצבא הרוסי, שם הלך בגאווה עם ציצייתו בחוץ, מפקדו לא אהב את הנהגתו בלשון המעטה, ופקד עליו: "עליך להוריד החוטים הללו, לחייל רוסי ישנה תלבושת מיוחדת ואסור בשום אופן להיות עם תלבושת שונה מכולם".

אך רש"ח התעקש ולא שעה לציווי המפקד. למרות הפקודה הנחרצת המשיך לשאת את ציצייתו מתוך גאון יעקב. מפקדו החליט לשולחו לבית משפט הצבאי, שם בעזרת תפילות ותחנונים רבים, פסק השופט הצבאי שאין כל מניעה ללכת עם הציציות.

למרות הפסיקה המיוחדת, החיים בצבא הרוסי לא היו קלים כלל וכלל לחייל שומר תורה ומצוות, מדי יום ביומו היו לו התמודדויות שונות ומשונות. יום אחד הוא נשבר מקשיי הצבא וברח לרבי הרש"ב, כשנכנס לחדר ה'יחידות', התנה את קשייו וביקש את ברכתו ועצתו כיצד להתמודד, הרבי הורה לו: "שמואל חיים, זרוק את המדים והרובה לנהר, עלה לארץ ישראל, את הנסיעה לארץ עשה דרך מצרים".

ר' שמואל חיים, לא פקפק לרגע בעצת הרבי, וכך אכן עשה.

כשהגיע לארץ הקודש בשנת ה'תרע"ט - 1919 התיישב בירושלים עיר הקודש ת"ו, שם נשא לאשה את מרת יהודית וולנער, ונולדו להם ארבעה ילדים. אך גם כאן לא פסקו צרותיו, כעבור זמן לא רב מלידת ילדם הרביעי נפטרה רעייתו. אחותה יוכבד פעסל ריחמה על היתומים הרכים והתחתנה עם ר' שמואל חיים, אף להם נולדו ארבעה ילדים (השנייה בתיה בעשא - היא זקנתו של החתן).

שבת קודש

כבר מערב שבת בלטה מסירותו למען הכלל, הרש"ח נהג להביא לבית הכנסת דוד גדול עם מים חמים, למען ייהנו הלומדים מתה חם.

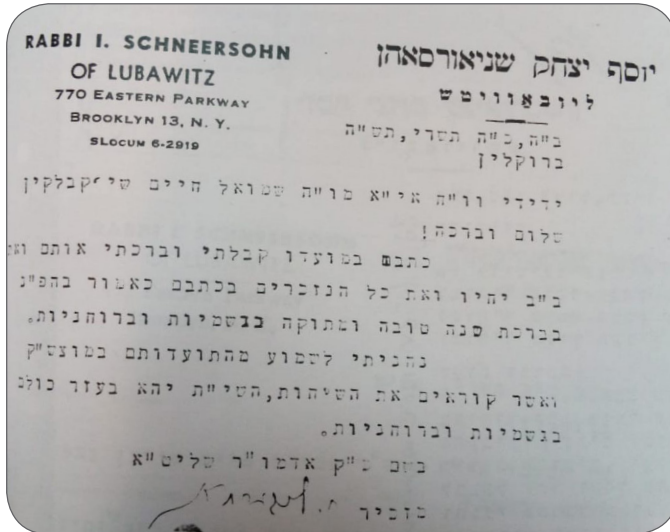
סעודת ליל שבת בביתו התחילה בהנהגה ייחודית, אחר שקידש לא נחפז ליטול את ידיו אלא המתין והאזין לקידושים שנשמעו מבתי השכנים, כך זכה לענות 'אמן' מספר רב של פעמים.

בכלל נהג לומר בכל סעודה מסעודות שבת: "לשם מצוות סעודה ראשונה / שניה / שלישית של שבת קודש, כאילו קרבן".

צהריי שבת הוקדשו אצלו ללימוד הלכות עם ר' דוד שלזינגר.

סעודה רביעית 'מלווה מלכה' אף היא לא קופחה וגם בה היו לרש"ח הנהגות שונות, הוא נהג למזוג תה, לספר סיפורי צדיקים ולהתוועד עם הנוכחים שהיו בעיקר בחורים וקשישים, את הסעודה עצמה כל אחד הביא מביתו, מסורת סעודת 'מלווה מלכה'

זו המשיך
ידידו ר' דוד
שלזינגר.

• מכתב כ"ק אדמו"ר הרי"צ בקשר לסעודות 'מלווה מלכה' •

חגים

בבוקר ערב יום הכיפורים, כבר בשעה עשר לבש חג, באומרו: כל חגי ישראל מתחילים מהלילה מלבד יום הכיפורים, החג היחידי שמתחיל ביום.

מדי שנה התאמץ להקים סוכה גדולת מימדים וכשרה בתכלית ההידור. הוא דקדק לשים סכך מקננים, גודלה של סוכתו היה על פני כל החצר, למרות שמשפחתו לא הייתה זקוקה לסוכה כה גדולה, בטוב ליבו רצה לאפשר לכל אחד לזכות לקיים מצוות סוכה.

בליל הושענא רבה סוכתו הגדולה התמלאה בהמונים שנהרו אל סוכתו, הרש"ח קיבלם בסבר פנים יפות ואף כיבדם בתה חם וטעים. במשך כל אותו הלילה נותרו ערים ללמוד ולומר תיקון ותהלים.

פעם באמצע סעודת חג הפורים נשמעו נקישות על דלת ביתו, רעייתו פתחה הדלת, היהודי שעמד בפתח ביקש נדבה, היא הכירה בו כבעל אמצעים ואמרה זאת לרש"ח, אך בטוב ליבו הוא לא התייחס לדבריה ונתן לו מיד נדבה הגונה, לאחר שהלך הלה, הסביר: חז"ל אמרו 'כל הפושט יד נותנים לו', פעמים החסרון הוא מבחינה נפשית...

מעשים טובים

רש"ח זכה לדאוג להמשך קיומה של החברת תהלים, בה אמרו תהלים בהשכמה וקיבלו תשלום חודשי של 1 ל"י. בעקבות המחיר הנמוך וזמנה המוקדם, היו שחשבו לבטלה, אולם רש"ח עמד בתוקף על אי ביטולה, ואכן בזכות מאמציו היא המשיכה להתקיים עוד רבות בשנים.

בימי חמישי בשבוע נהג לאסוף כסף, רבים נתנו לו בעין יפה בחושבם כי הוא אוסף זאת לצרכיו הפרטיים, כולם ידעו במצב הקשה השורר בביתו. רק לאחר פטירתו נודעה מטרת האיסוף האמיתית, באמתחתו נמצאה רשימה מפורטת של 60 (!) יתומים ויתומות אשר סייע בהוצאות חתונתם.

מלגת הכולל ממנה כלכל משפחתו הייתה 1 ל"י לחודש, אחר זמן היא עלתה ל- 1.5 ל"י. מתוך סכום פעוט זה הפריש מעשר לחמיו וחמותו, ר' בנימין וולף ופערל וולנער ז"ל (בתחילה הוא היה היחידי שתמך בהם), הם ידעו על מצבו הקשה וסרבו לקחת, אך סבא לא וויתר, כשאיש לא ראה הסתיר המעשר מתחת למפת שולחנם טרם עזבו את ביתם.

כאשר טבל במקווה ונוכח ברתיו הרבה של המים, היה נכנס למים ומערבבם על מנת שהבאים אחריו ייהנו ממקווה חמימה אך לא רותחת, את סבלו מרתיחות המים השקיט באומרו: "שמואל חיים, בגיהנום חם יותר".

ידידו ושכנו ר' אלעזר ברידל, מתארו כך: הרה"צ ר' שמואל חיים היה בבחינת כל שרוח הבריות נוחה הימנו - רוח המקום נוחה הימנו, אוהב ואהוב על הבריות, עוזר לשכניו ככל שיכול, כאשר סבלנו מדוחק המים והשתמשנו במי - בורות בלבד, שמע שאפשר להמשיך צינורות מים ממקום מרכזי המסודר על ידי העירייה, למרות הקושי שבדבר הוא התמסר בכל כוחו עד שסודרו הצינורות בכל בתינו, כשראה שהושלמה המלאכה הייתה לו שמחה גדולה.

תיאור נוסף מידידו הנ"ל: רש"ח תמיד היה בשמחה, קבל את כל יסוריו באהבה ושמחה, היה רגיל תמיד לומר על כל צער קטן וגדול - שיהיה כפרה! (עַס זָאל זײַן אַ כּפּרָה!), לדוגמא: היה רגיל לטבול כל בוקר במקווה קודם התפילה, הוא אהב מקווה חמה וכאשר הייתה המקווה קרה הכריז בקול: 'שיהיה כפרה', כשהיינו נכנסים למקווה ושומעים הכרזה 'ערבה' זו ידענו שהמקווה איננה חמה ואף אנו קיבלנו צער קטן זה שיהיה לכפרה.

ביתו היה בשכונת 'בתי מחסה' בעיר העתיקה, בכל מזג אויר דאג לרווחת מתפללי הכותל, בימי החורף הקרירים סיפק תה חם למתפללים, ובימי הקיץ החמימים דאג למים קרים וזכים.

לימוד התורה

כל יום בין מנחה לערבית רש"ח מסר שיעורים ב'תניא' וב'עין יעקב', שיעורים אלו התקיימו בבית הכנסת של ה'פרושים' בבתי מחסה (היה זה הישג גדול שקיבל את רשותו של הראב"ד - ר' פנחס עפשטיין למרות היותו מתנגד ללמוד תניא), בעקבות מאורעות תרפ"ט בית הכנסת נסגר, אך רש"ח לא הפסיק למסור שיעוריו, והם נדרו לבית הכנסת של הרב חיים יוסף זוננפלד (הרב זוננפלד הוקיר מאוד את רש"ח והקפיד על מי שלא אמר ר' שמואל חיים).

מדי לילה בחצות נהג ללכת אל הרב מפודהייץ ללימוד זוהר.

עבודת ה'

אם היה בין חסידי חב"ד דאז אַ אמתע חסיד, זה העובד על עצמו - היה זה ר' שמואל חיים' - אמר אחד מידידיו הרבים. דבר זה התבטא בין השאר בהקפדתו להימנע מלומר את המילה 'אני', "אני - אמר - נאמר רק על ה' יתברך - "אני הוא ולא אחר". כאשר חילקו קוגל למשל, היה אומר: "תן לו גם כן מנת קוגל..." הילדים שידעו על הקפדתו, ניסו בתחבולות שונות להוציא מרש"ח את המילה 'אני', "ר' שמואל חיים מי זה הרוצה?" שאלו...

ר' נחום רבינוביץ סיפר: בהיותי עלם רך בשנים נהגתי להציץ יחד עם חבריי מבעד לחלון, לראות כיצד ר' שמואל חיים מתפלל, זאת לא הייתה תפילה רגילה, חשנו כי הוא מתפלל בכוונה אמיתית.

ר' אלעזר ברידל סיפר: שמחה גדולה הייתה ניכרת בפני רבי שמואל חיים כשהיה מתכונן לעשות איזו מצווה שהיא, היינו מרגישים ורואים כיצד הוא מתכונן לעשות רצון אבינו שבשמים. כל מי שראהו בשעת תפילתו ותחינתו היה יכול להרגיש כיצד צריך להתפלל לפני אבינו שבשמים, וכך גם בשאר המצוות.

פארבריינגען

בשעת הפארברענגען נהג לומר על הפסוק: "על נהרות בבל שם ישבנו..." - מובא בספרים כשנבוכדנאצר הגלה את ישראל לבבל, חשש שמא ישובו בתשובה בדרך, לכן לא הניח להם לנוח אף לרגע קל עד שהגיעו לבבל - מקום הקליפה, זהו שנאמר "שם ישבנו" - רק בבבל. ה'בכנ' לכל יהודי ויהודי יש נבוכדנאצר בצד השמאלי שבלב, נבוכדנאצר זה אינו נותן לו מנוחה, אפילן לבן - תורה הוא נטפל, הלה קם בבוקר ומתכונן ללכת למקווה, לכן את ה'מודה אני' אינו אומר בכוונה, ראשו נתון כבר למקווה. כשטובל במקווה נתון ראשו לבית הכנסת - שמא יפסיד המניין. בבית הכנסת - חושב על 'פת שחרית' בביתו. בברכת המזון - מוחו עסוק בלימודיו בישיבה. בישיבה - ראשו נתון לזמן הצהריים וכן הלאה עד הערב. הנבוכדנאצר דוחקו כל העת להתקדם קדימה ללא מנוח. וכך היה מסיים: אל תרוץ, התבונן במקומך! במקווה - טבול כפי שמלמד הבעל-שם-טוב, בשעת התפילה - התפלל כדבעי, וכך בכל דבר ועניין.

בחיך המשפחה

כשנולדו ילדיו, רש"ח הלך כל בוקר לבית הרפואה, נוטל ידיים לרך הנולד, אם היה זה בן אף חובש כיפה לראשו ואומר עמו 'מודה אני' ו'שמע ישראל'.

כשנולד הבן הרביעי - מנחם מענדל, בא גביר אחד מארה"ב וביקש מרש"ח שיקרא לרך הנולד בשם אחד מקרובי משפחתו, בתמורה לכך יתן סכום כסף גדול מאוד, הגביר רצה להנציח את שם קרובו דווקא אצל ילדו של רש"ח, כי שמע עליו גדולות ונצורות. למרות המצב הכלכלי הקשה ששרר בביתו, רש"ח סרב להצעה המפתה באמרו: "שם הרך הנולד יהיה כשמו של כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק' - מנחם מענדל".

אחרית ימיו

באחד הימים לא הופיע רש"ח לשיעוריו הרגילים, כמה מהמתפללים סיפרו שאינו חש בטוב והיה צורך להובילו לבית הרפואה (יזכר לטוב ר' נחום רבינוביץ שלקחו לבית הרפואה 'הדסה - הר הצופים'). כשבועיים ימים שכב שם רש"ח, בשבת פר' ויגש ה'תש"א, ביקש את סליחת האחות בבקשו שלא תיגע בו יותר, בתוך כך ובלא כח, מלמל: "אני הנני כבר 'קדוש", בהתכוונו: 'תנו לי למות מות קדושים...! בנוסף לכך ביקש להוציא את כל הנוזלים מגופו, רש"ח חש כי ממש עוד מעט הולך הוא בדרך כל הארץ.

רש"ח התעטר בטלית והתפלל תפילת שחרית בקדושה וטהרה. לקראת ערב הורע מצבו, במשך כל אותה עת עמדו מנין אנשים ליד מיטתו, רש"ח ביקש לומר עמו 'וידוי' ו'שמע ישראל'.

במוצאי השבת ניצחו אראלים את המצוקים.

רש"ח נטמן בהר הזיתים בחלקת חב"ד, חלקה ד', אחרון בשורה בפינה מעבר לחומת האבנים, קבר צנוע ונמוך, מסתבר שלכן לא הזיקוהו הערבים וזכה להימצא שלם אחר מלחמת ששת הימים.

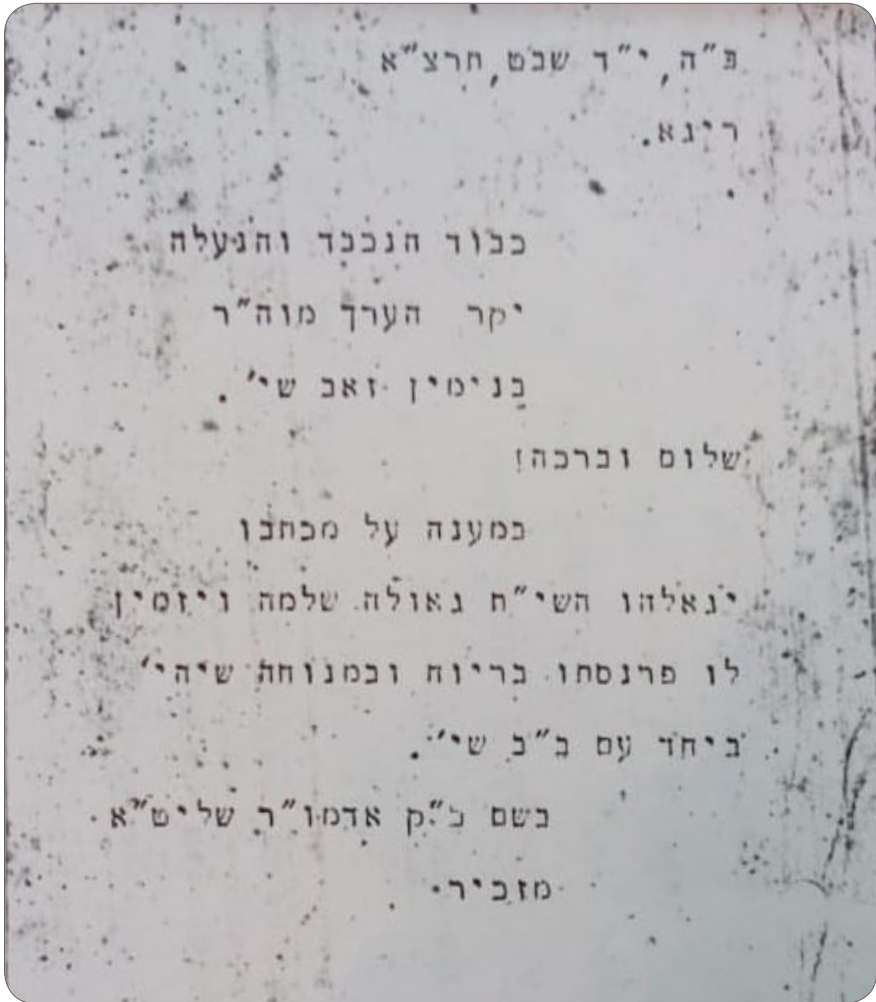
על מצבתו נכתב:

פ"נ
הרה"ח יר"א
ר' שמואל-ל חיים
ב"ר אברהם ז"ל
קבלקין
נ' ח' טבת . תש"ה
תנצב"ה

• תמונת מצבתו •

מכתבי כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ

• מכתב מכ"ק אדמו"ר הריי"צ לשווער רש"ח, ר' בנימין זאב וולנער •

מזכיר
כ"ק אדמו"ר שליט"א
מליובאוויטש
הרב יחזקאל פייגין

ב"ה יום א' לחדש א' א"ת חרצ"א ריגא

אז תשם צו"ת א"ת
אנ"ר שמואל קטש"א

אלוהי אברהם

אצות פק אצונו מטהא עלמסו
הש יתסין וצמ"א שידוק ט"ק ~~קטש"א~~ קטש"א
אבמותנות אצמ"א יודיות ש"א לתוכה חנה אצמ"א
ט"ק י"א, וצמ"א הש יתסין פכס"א קריוח אצמ"א
קצ"א

הש פק אצונו מטהא יתקצ"א

RABBI
K.H. FEIGIN
RIGA - LATVIJA

הרב יחזקאל פייגין
מזכיר
בית אדמו"ר שליט"א סלובודינסק
ריגה-לטביה

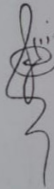
בית / עם / כל לחדש אה"ל תרנ"ג

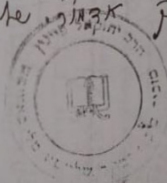
אל הערב והתעלה זה איך
מה שאתה חושב.

המענה על השאלה

השירה יתן לאגונו של אלו, ולפי לחותנו וחזונו
וקנינה שבה טובה ומתוקה האגונו, ויגביל קולנו וקולנו לתורה
תורה ומצוות טובים.

... הסק שקל אתה נשקל והשגה יהי קצת.

השק"ק אגונו שאתה מתקן

RABBI I. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

ה"ב י"ז מנ"א תרנ"ב
אטאצ'ק.

אל ידידי הערב ווח
איא אלהיך שואל חיים
ש' קאטשאקין.

© אום תרנ"ב.

המנוח על כבודו, הטעם יתברך
ועל אשתו לבדו לטובה
ולקרובת קרובות וקרובות.

הטעם כ"ק אצ"מ"ו שאל"ה יתברך

RABBI I. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ

יוסף יצחק שניאורסאהן
פיובאוויטש

ב"ה ח"י אדר תרצ"ו.
פסוואצק.

ידידנו הנכבד והנעלה מוה"ר
שמואל חיים שי' קאנאלקין.

שלום וברכה,

במענה על מכתבו המודיע מקטורו
את ב"ו ת"י, מז"ט ויעזר השי"ת אשר כשיב בקרוב
כל התעודות הדרושות לו עבורה ת"י ויגדלו
הילידים שי' לתורה חופה ומעש"ט, מתוך פרנסה
בריוח. בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

מוזכיר: יוח' קאנאלקין

RABBI I. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

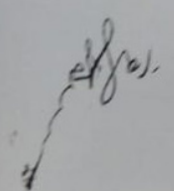
ב"ה כ"ג אלול תרצ"ו.
אמאצק.

ידידי ה"ח אי"א מוח"ר
שמואל חיים שי' קבלקין,

שלום וברכה.

לקראת השנה החדשה הבאה עלינו ועל כל
ישראל לטובה ולברכה ברו"ג, הנני מכרך אותו ואח
ביתו יחיו, בתוך כללות אנ"ש ובתוככי אחינו בני
ישראל ד' עליהם יחיו, בכתיבה וחתימה טובה על שנה
טובה ומתוקה כגשמיית וברוחניות.

הרו"ש ומכרכו

RABBI I. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

ב"ה, י"ז שבט, תרמ"ז

פערסטאלדסדארף

אל הנכבד מוה"ר שמואל
חיים שי' .

שלום וברכה!

במענה על מכתבו, ימלא השי"ת ימי

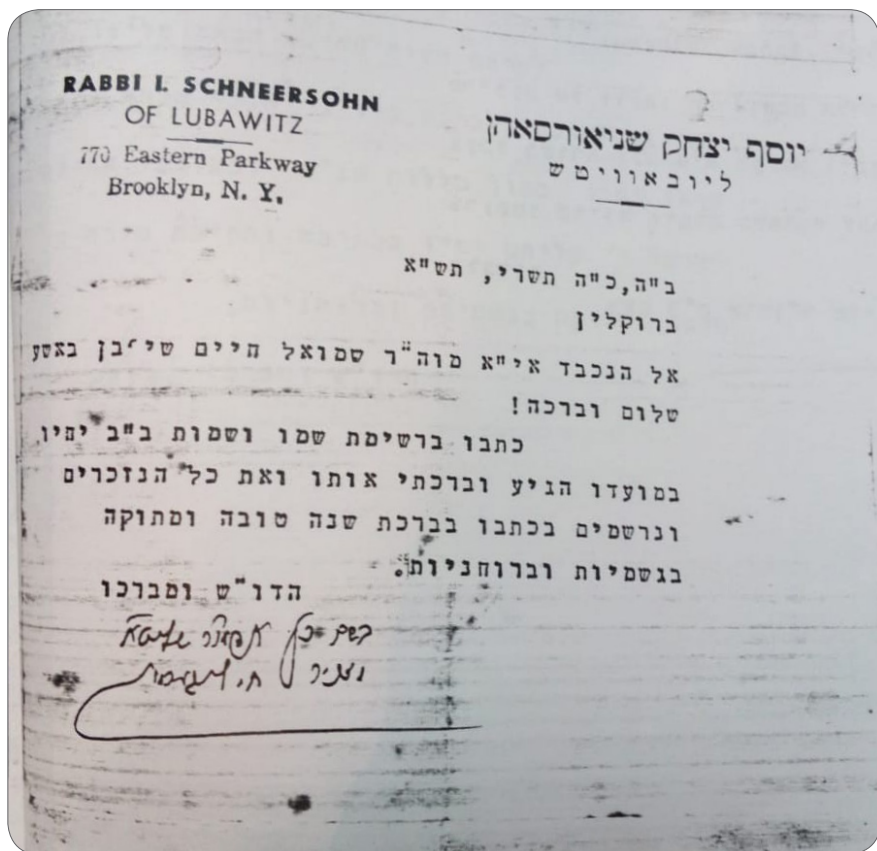
הריונה של זונתו תחי' ותהא הלידה בעתה ובזמנה

בנקל כשורה ולד היא וקימא ויתן לו השי"ת

פרנסתו בריוח וימלא משאלות לכבו לטובה

ולברכה.

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

קולאט ש"ה

13/

RABBI I. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN, N. Y.
SLOCUM 6-2919

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

ב"ה, ט"ו אלול, תש"ג
ברוקלין

אל ידידינו אנ"ש ור"ה אי"א מוה"ר אליעזר שי
ומוה"ר אלטר פנהס שיזמוה"ר יצחק אייזיק שי
ומוה"ר שלמה זלמן שיזמוה"ר יחיאל מיכל שי
ומוה"ר חנוך העניך שיזמוה"ר שמואל חיים שי
שלום וברכה!
ה'עליהם יהיו!

מכתבם מאדר שני העבר הגיעני
באיחור זמן יותר על הרגיל ושמהתי לסמוע
מהקביעות עתים לתורת החסידות והתועדות
ריעים אהובים, יעזר להם השי"ת וימלא מטאלות
לבבכל אחד ואחד מהם בהדרוש לו ולב"ב יהיו
והנני מברכם בברכת כתיבה וחתימה טובה
בגשמיות וברוחניות.

הרו"ט ומברך

קב"ה
ג'ת"ת
אלו Jerusalem

כה ית' סגל פה באנקווי ווא
 שובע שחור יום מארקי הכוחות
 מלך יבין המופל בגוד ויה
 חיה ויה (לה' שמחה חיים ויה)
 קאמא קין
 שוב וכה
 אמ כי אין ז' מה זמן ומידה זכור
 זר כי שרוב הונ' מיה נמתי נזוג בשוחות
 יין סק אדמור שולא אך מצד שבהכחתי
 זר זכור זר מכה (שאבוא זכור א. כהכח)
 הנני מה זכור בקהלים צה
 אה הפך זמן סק אדמור שולא יסוד
 תובל לו הזכרתי זכונה אצל השמן
 כסודר תל השכוח ואיה (שאבוא
 בקרור זימואים) כי בארונה
 יד ידך דישה (א. זולג סאמך
 אביים סא)

Rabbiner J. Schneersohn
 Fax Elbig Slonim
 Riga - Letunia

• מכתב מהרה"ח עזריאל זעליג סלונים לרש"ח •

סיפורים ירושלמיים

ג. בן אברהם

ר' שמואל חיים

באותה חצר בה התגורר מלפנים ר' הרש מיכל שמירא תוקיל, אחת מן התערות המדורגות בבתי מחסה לעניים, על ידי ביתו של חכם ונה מורחי שהיה מלמד בתיה מרת יוסף, מעל ביתם של הצדיקים ר' אייזיק גלב ור' בנימין כרנה, אי שם באמצע התגורר ר' שמואל חיים קובלק, חסיד ברמ"ח אברו וחסידה גידוי שכולו רשמי אש, מלא שמתה חיות רקדושה.

איש גבוה, מעוט זקן ענק, חום כהה, ועם פיאות ארוכות עוד יותר המשתלשלות על הקפטן והגיובה אותם לכר בימי חול, כפי שרבים וטובים לכשו בירושלים של הימים ההם. עני מרוד, אך עם פנים צוהלות חמדי; וחמילתו — שם דבר, טליתו מעוטפת לו עד מנטרו והוא מתנועע בחשק ומתנגן קס קס קס סביב כל מילה מסוקי רמזו; כל מילה "עם מקיף" כפי שהוגדר בחב"ד שמתסדירה האצילים היה. הפילתו ארכה שלש שעות. מגיע עד "הודד" בחב"ד ממשיך עד אחר שמונה עשרה בקרלין, ומסיים בבית הכנסת של ניסן בק.

ר'עבודה" מיוחדת לו לר' שמואל חיים — להכין דוד נחושת ענק של מים חמים עבור כל הידידשן מלאך" (בתי מחסה) מרד ערב שבת, את זאת הכין כדחילו ורחימו עם "לשם יחוד" רידיעה של מצווה, באותו קיטון בו היה עורך ר' הרש מיכל תוקיל חצות. אך בערב התשענא רבה היתה ה"עבודה" פי כמה, הוא הזמין לסוכתו אנשים לאמידת תהלים כל הלילה ככוונה ובמתיקות כזאת "או ס'אז צענאנגען אין אלע גלידער" — שהיה מהמונג ככל האברים — כפי שמתאר זאת לנו שכן קרוב המציין כי התהלים של התשענא רבה מצלצל עד היום כאזינו, ובמיוחד היידי רעון, וכל זאת הן רצונו של ר' שמואל חיים אנה ואנה; מגיש חמין ומוזנות ו...סובר בשפע למרות הקיצות.

עבור קניית המצרכים היקרים ההלו, קיבל כסתי מר' יוסף-הדי"ן צדיק נסתר מחילנה, שעליו היה מן הראוי לכתוב גם כן, אך לכסות לא היה לו ממך והוא השתמש כחצאי כקבוקים משושים... בלמדו ברכים נהג היה לומר: "על נהרות כבל שם ישבנו רק כבבל נתן נבוכדנצר לשבת, עד אז לא הניח לרגע. כך היצר הרע, מריץ את האדם ואינו נתן לו רגע מנוחה ב"מדה אני" ראשו נתן למקוה; במקוה ראשו נתן למהיכניס; במהיכניס חרטוב על כיתו וכן הלאה, עד הערב. על האדם להתבונן במקומו — אמר — במודה אני לחשוב על מודה אני, בתפילה של התפילה וכו'.

חסיד מלא וגדוש בתורה ויראה, עם הרבה נסיון בעבודת ה' היה; לנצי ירושלמי חרף שסבל מהרהורים הנוגדים את האמת, אמר ר' שמואל חיים: אין זה אתה, המרדוד, זהו אחר... מהגאון רבי פנחס אפשטיין קיבל רשות לסמור שיעורים בבית כנסת הפרושים "אהל יצחק" שכבדו מחסה, כך מנחה למעריב, ב"יעץ יעקב" וביחודא".

מדי לילה בחצות — סיפור לימים אחר מוטו — היה תולך אל הרב מפורחין ללמוד זוהר, לא חת לטבול במקוה קרה בקרח באפרו: "כפרת עוונת" ועל גופו — "שק של עצמות"... במצוה שברית היה עורך מלווה מלכה עבור כמה וכמה בחורים וקשישים, למריבת הפלא נמשכתי אותה מלווה מלכה עד היום במיטב שטחיו הלך לעולמו. קיבל ל"ע סחימת מעיים והובל לבית החולים הרסה ברו הצופים, התנגד בכל תוקף שאחיות תטפנה בו, כשקרב קיצו ואחות רצויה לנשט אליו, דחה זאת נחרצות, ומילמל בלא טוח: אני הנני כבר "קדוש". כאומר, חגו לי למות מות קדושים.

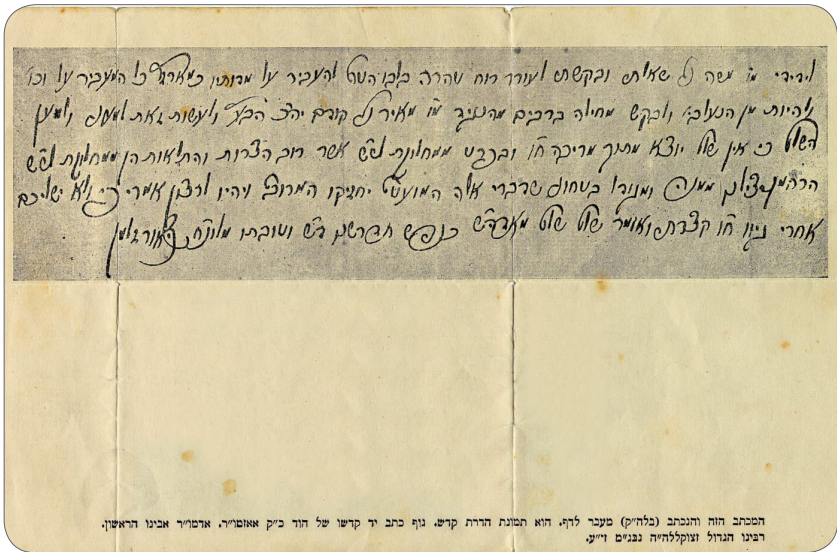
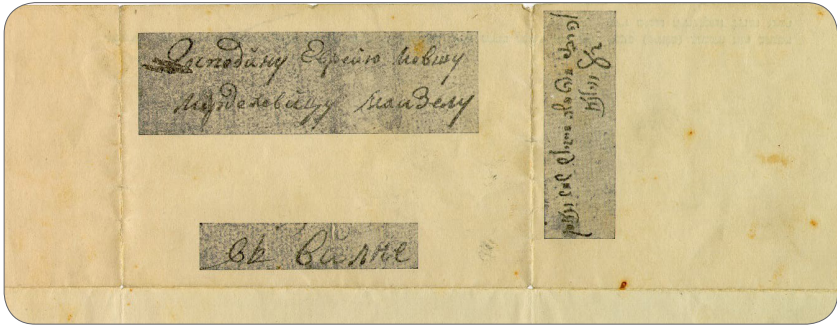
• סקירה בעיתון 'המודיע' לאחר פטירתו •

• מודעות האבל אחר פטירתו •

• חצר ביתו בעיר העתיקה •

המכתב הוא דו-גונית (בלחיק) סעבר לוקי. הוא חסונה חודית קרש. גוף כתב יד קדשו של חור ביק אאופור. אדמו"ר אבינו הראשון. רבינו הגדול זצוקלהיה נבנים ויי.

- התשורה שחולקה בחתונת כ"ק אדמו"ר מה"מ,
- כתב יד קודש כ"ק אדמו"ר הזקן •

RABBI I. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
SLOUGH 6-2919

'...אל זו לאדם לחפש ייחוסים גדולים, העיקר הוא ייחוס עצמו...'

(מאמרות הרה"ח
ר' שמואל חיים קובלקין)

RABBI I. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN, N. Y.
SLOUGH 6-2919

יוסף יצחק שניאורסאהו
לוי פרווידס